

Väited ja peamised argumendid

Hageja on esitanud nõude tühistada komisjoni 29. novembri 2006. aasta otsus C(2006) 5700 (lõplik) juhtumis COMP/F/38.638 — Butadienkaatšuk ja emulsioonstüreen butadienkaatšuk, milles komisjon tuvastas, et hageja koos teiste ettevõtjatega oli rikkunud EÜ artiklit 81 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklit 53 leppides kokku toodete sihthinnad, jagades kliendid omavahelisest konkurentsist loobumise lepingute alusel, ning vahetades hindu, konkurente ja kliente puudutavat kaubanduslikku teavet.

Hagi toetuseks väidab hageja, et komisjon:

- tegi hindamisvea jättes arvestamata tõendid, mille kohaselt ettevõtja Kaučuk kõigi aktsiate kuulumine hagejale oli puhtalt majanduslik, või teise võimalusena, et komisjon tegi ilmse hindamisvea jättes arvestamata tõendid, mis näitasid, et Kaučuk tegutses turul iseseisva üksusena, ilma mis tahes sekkumiseta hageja poolt Kaučuki emulsioonstüreen butadienkaatšuki müügi- ja turustamispoliitikasse; ning
- rikkus õigusnorme, arvates sama käitumise süüks kaks korda erinevatele üksustele, st Kaučukile ja Kaučuki aktsionärile ehk hagejale.

Ülejäänud hageja esitatud väited ja peamised argumendid on identsed või sarnased kohtuasjas T-44/07: Kaučuk v. komisjon esitatutega.

21. veebruaril 2007 esitatud hagi — ratiopharm versus Siseturu Ühtlustamise Amet (BioGeneriX)

(Kohtuasi T-47/07)

(2007/C 82/104)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: ratiopharm GmbH (Ulm, Saksamaa) (esindaja: *Rechtsanwalt S. Völker*)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

- Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 20. detsembri 2006. aasta otsus asjas R1047/2004-4, mis puudutab ühenduse kaubamärgi taotlust nr 001701762;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "BioGeneriX" kaupadele ja teenustele klassides 5, 35, 40 ja 42 (registreerimistaotlus nr 1 701 762).

Kontrollija otsus: Lükata taotlus tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata.

Väited: Määruse (EÜ) nr 40/94⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine, kuna taotletaval kaubamärgil on piisav eristusvõime ning puudub vajadus jätta see märk vabalt kasutatavaks.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

21. veebruaril 2007 esitatud hagi — ratiopharm versus Siseturu Ühtlustamise Amet (BioGeneriX)

(Kohtuasi T-48/07)

(2007/C 82/105)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: ratiopharm GmbH (Ulm, Saksamaa) (esindaja: *Rechtsanwalt S. Völker*)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

- Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 20. detsembri 2006. aasta otsus asjas R1048/2004-4, mis puudutab ühenduse kaubamärgi taotlust nr 002603124;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "BioGeneriX" kaupade klassides 1 ja 5 (registreerimistaotlus nr 2 603 124).

Kontrollija otsus: Lükata taotlus osaliselt tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata.

Väited: Määruse (EÜ) nr 40/94 ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine, kuna taotletaval kaubamärgil on piisav eristusvõime ning puudub vajadus jätta see märk vabalt kasutatavaks.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

14. veebruaril 2007 esitatud hagi — Movimondo Onlus versus komisjon

(Kohtuasi T-52/07)

(2007/C 82/106)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Movimondo Onlus (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid P. Vitali, G. Verusio, G. M. Roberti ja A. Franchi)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada vaidlustatud otsus;
- teise võimalusena, tunnistada komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse nr 2342/2002 artiklid 133 ja 175 EÜ artikli 241 alusel ebaseaduslikuks ja kohaldamatuks;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Associazione Movimondo ONLUS — valitsusväline organisatsioon, mis tegeleb rahvusvahelise koostöö ja solidaarsusega — palub EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel tühistada komisjoni 1. detsembri 2006. aasta otsus nr K(2006) 5802 lõplik, millega määratakse valitsusvälisele organisatsioonile MOVIMONDO halduskaristus kutseetika tõsise rikkumise ja lepinguliste kohustuste olulise rikkumise eest.

2. Sellega seoses tuleb täpsustada, et komisjoniga sõlmitud lepingulisi suhteid humanitaarabi ja — tegevuse arengu-koostöö valdkonnas reguleerivad toetuste kokkulepped (Grant Agreements), mis sõlmiti koostööalane raamkokkuleppe (Framework Partnership Agreement; edaspidi "FPA") raames ja üldised lepingutingimused. Konkreetsemalt on ECHO raamkokkulepped, mis on kõne all käesolevas kohtuasjas, millega seoses komisjon kavatses vaidlusaluse karistuse määrata, järgmised:

— 6. novembril 2003 allkirjastatud FPA nr 3-134;

— 26. veebruari 1999. aasta FPA nr CCP 99/0119.

3. Movimondo esitab 1. detsembri 2006. aasta otsuse tühistamist taotleva hagi põhjendamiseks viis väidet.

Esimeses väites viitab ta rikkumisele seoses nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust, artiklitega 93, 96 ja 114 ning esitab vastuväite komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, artiklite 133 ja 175 seaduslikkuse kohta, kuna leiab, et need rikuvad nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta artiklit 183.

Teises väites leiab hageja, et komisjon on hinnanud ekslikult ja ebapiisavalt hageja vastu esitatud süüdistusi ning et lõplikud andmed, mille alusel tehti karistuse määramise otsus, olid puudulikud.

Kolmandas väites viitab hageja kaitseõiguse tagamise üldpõhimõtte rikkumisele.

Neljandas väites tugineb hageja nende asjaolude kaalutusveale, millel karistus põhineb ja tegelike süüdistavate asjaolude puudumisele. Samal ajal viitab ta proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele ja põhjenduse puudumisele seoses "tegelike, võrdeliste ja hoiatavate" haldus- ja rahaliste karistustega, nagu seda nõuab finantsmääruse artikkel 114.

Viimases, viiendas väites toob hageja välja esmalt seda, et vaidlustatud otsuse aluseks olevad projektid olid kindlaks määramata ja aegumistähtaeg oli möödunud. Samal ajal viitab ta taolist karistust sätestava ühenduse õigusakti puudumisele ning eespool viidatud nõukogu määruse 2988/95 artikli 2 lõike 2 ja artikli 3 lõike 1 rikkumisele. Teiseks toob ta välja eespool viidatud komisjoni määruse 2342/2002 artiklite 175 ja 133 rikkumise.